

De brief aan de gemeente te Pérgamum

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 8 juli 2012) (Laatste bewerking: 10 november 2015)

De brief verwijst naar een tijd in het verleden waarin de machten van de duivel en de demonen openlijk in de samenleving aanwezig waren. Daarnaast verwijst de brief naar een periode in de eindtijd waarin de machten van de duivel en de demonen opnieuw duidelijk in de samenleving aanwezig zullen zijn.

Openbaring 2:12t/m17 En schrijf aan de engel der gemeente te Pérgamum: Dit zegt Hij, die het tweesnijdende scherpe zwaard heeft: Ik weet waar gij woont, dáár waar de troon des satans is; en gij houdt vast aan mijn naam en hebt het geloof in Mij niet verloochend, ook niet in de dagen van Antipas, mijn getuige, mijn getrouwe, die gedood werd bij u, waar de satan woont. Maar Ik heb enkele dingen tegen u: dat gij daar sommigen hebt, die vasthouden aan de leer van Bileam, die Balak leerde de kinderen Israëls een strik te spannen, dat zij afgodenoffers zouden eten en hoereren. Zo hebt gij sommigen, die op gelijke wijze aan de leer der Nicolaïeten vasthouden. Bekeer u dan; maar zo niet, dan kom Ik spoedig tot u en Ik zal strijd tegen hen voeren met het zwaard mijns mond. Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeente zegt. Wie overwint, hem zal Ik geven van het verborgen manna, en Ik zal hem een witte steen geven en op die steen een nieuwe naam geschreven, welke niemand weet, dan die hem ontvangt.

Met het genoemde zwaard worden ontrouwe christenen gestraft en ook de antichrist en de volken die de antichrist volgen. Zo ook zal de kerk van de eindtijd in het spoor van de antichrist treden en door de Heer gestraft worden. In onze tijd komt de wereld steeds meer onder de macht en de invloed van satan te staan.

Pérgamum was de oude hoofdstad van de Attaliden, een centrum van hellenistische (Griekse) cultuur en de hoofdstad van de Romeinse provincie Asia. De stad is in 1000 v. Chr. gesticht en was net als Alexandrië onder meer bekend om zijn enorme bibliotheek met 200.000 perkamenten rollen, de op één na grootste van de wereld, totdat Marcus Antonius alle boeken meenam naar Egypte. Het was een geschenk voor koningin Cleopatra. De naam Pérgamum leeft voort in het [perkament](#), dat hier gefabriceerd werd. De bewoners waren er namelijk in geslaagd van dierenhuiden beschrijfbaar vellen te maken. Daarnaast was het in de tijd van Johannes een bekend modecentrum en een zetel van cultuur en geleerdheid en waren er ziekenhuizen en een medische universiteit. Maar Pérgamum was ook het middelpunt van heidense afgodendiensten. De Here Jezus noemt de stad “de troon des satans”. Dat betekent dat de christenen in Pérgamum onder moeilijke omstandigheden moesten leven. In deze gemeente presenteerde satan zich als een engel des lichts en stelde de christenheid zich onder de bescherming van de wereld.

Pérgamum

De stad stond vol met heidense tempels en Caesar werd hier als god aanbeden. Langs de hoofdstraat stonden verschillende tempels waaronder de grote tempel van Zeus ([Nimrod](#)), Aphrodite, Dionysus, Bacchus en Asklepios, de Griekse naam voor de Romeinse god Aesculapius, de god der geneeskunde die werd aanbeden onder de gedaante van een slang. Aesculapius stond bekend als de Redder. De zieken, die in de tempel sliepen en s' nachts door een ongevaarlijke slang werden aangeraakt, beschouwden dit als een goddelijke aanraking, die genezing zou brengen. Asklepios werd soms in processies rondgedragen. Er gebeurden wonderbare genezingen in de tempel van

Asklepios, maar ook als Asklepios in processie door de stad gedragen werd. Zelfs vertelde men, dat er doden opgewekt werden. Als de priesters Asklepios droegen als zij in processie door de stad trokken, raakten zij in extase, spraken zij in orakels, profeteerden en spraken zelfs in tongen. Hier geschieden wonderen in de naam van de duivel. Hier stond de slang als de grote tegenspeler van het kruis. Hier is de slang het beeld van de Babylonische slang, de duivel. In deze stad bleek duidelijk, dat wonderbaarlijke genezingen geen bewijs zijn dat God aan het werk is. Ook satan kan wonderen doen en genezing schenken. De processies die hier gehouden werden, komen wij later in de kerk opnieuw tegen. In de ogen van de Joden en de christenen was dit een gruwel,

omdat de Bijbel de satan met een slang vereenzelvigd. Dit esculaapteken, is vandaag nog terug te zien in de medische wereld.

In het jaar 312 stierf keizer Galerius en werd Constantijn de Grote zijn opvolger. Bij de strijd om de keizerskroon versloeg Constantijn zijn tegenstander Maxentius bij de Pons Milvius, ten noorden van Rome. Vóór deze slag zou Constantijn in een visioen een vurig kruis aan de hemel hebben gezien. Een stem zou hem hebben toegeroepen: in hoc signo vinces' wat betekent: "In dit teken zult gij overwinnen". Hij versloeg Maxentius, en bekeerde zich in 313 tot het christendom. In de loop van de tijd werd het christendom tot staatsgodsdienst verklaard met Constantijn als heerser over de staat en tevens hoofd van de Christelijke kerk. Babylonische rituelen werden omgeturnd tot Christelijke rituelen. Beelden van heidense goden kregen de

namen van heiligen en apostelen. Het gevolg was, dat allen, die in staatsdienst waren, verplicht waren ook christen te worden en zo kwam de wereld in de kerk. Kerk en staat waren als het ware met elkaar in het huwelijk verbonden. Politiek en godsdienst werden met elkaar verenigd. Al snel onttaardde dit in onvoorstelbare taferelen. Alle inwoners van de staat moesten nu tot het christendom overgaan. De doop werd verplicht voor iedereen. Men kon kiezen: vrijwillig gedoopt worden, "vrijwillig onder dwang" gedoopt worden, of gedood worden! Massa's werden er gedoopt, terwijl deze mensen geen enkele kennis van de Bijbel, van de Here Jezus of van de verzoening hadden en geen enkele vorm van echte bekering hadden. De ongelovigen kwamen op die manier in grote aantallen de kerk binnen. De kerk werd van binnen uit stevig uitgehoud.

Een fresco in het Vaticaan (de Sala di Constantino, Palazzi Vaticani, Rome), geschilderd door Raffaëlo (1509-1510), geeft het moment weer waarop Constantijn het kruis ziet in de lucht.

De kerk van Pergamum gaat nu gekleed in purper, totdat ze, zoals het boek Openbaring zegt, de vrouw met het scharlaken kleed zal worden. De geestelijken begonnen zich te kleden in de kostuums van de priesters van de Babylonische mysteriegodsdiensten. Er komen nu ook heidense getinte feesten in de kerk. Anders gezegd: heidense feesten worden christelijk gemaakt. Gevolg is dat Jezus naar de achtergrond wordt gedrongen. Toen het satan niet gelukt was om de kerk van buitenaf door vervolging ten val te brengen, probeerde hij het van binnen uit, door uitholling van de kerk.

Het kwam in de gemeente steeds vaker tot duistere praktijken die zich uitte in de vorm van valse profetie en allerlei vormen

van toverij, afgoderij en hoererij. In plaats van de Bijbelse doop door onderdompeling, werden kinderen on-Bijbels besprenkeld met water. In de tijd van Pergamum neemt de kerk ook steeds meer afstand van de Bijbelse toekomst verwachting, zoals de eerste christenen die hadden. Er wordt niet langer uitgekeken naar een werkelijk vrederijk, dat op aarde gevestigd zal worden. Het vrederijk heeft zijn vervulling in de kerk, zo wordt geleerd.

Feestdagen werden niet meer gevierd volgens de regels van het Oude Testament. Men ging Pasen vieren op de feestdag ter ere van Ishtar (Semiramis) de hemelgodin van Babel. Dit naar aanleiding van het feit dat Semiramis op 25 maart (Ishtar/Pasen) zwanger zou zijn geraakt en precies negen maanden later op 25 december een zoon ter wereld hebben gebracht, die in het Soemerisch Ninus genoemd werd. Het was volgens de mysteriën van Babel een prachtige 'zoon', schoon van gestalte. Toen zij hem aan het volk toonde, werd hij begroet als de beloofde verlosser. Door het baren van dit 'onbevleete kind' verkreeg Semiramis de titel 'Koningin des hemels'. De geboortedag van Ninus werd later omgezet in de geboortedag van Jezus. Opvallend bij dit verhaal is dat de hoofdlijnen bijzonder veel overeenkomst vertonen met de geboorte van de Here Jezus. De vrouw is een maagd die op bovennatuurlijke wijze een zoon ontving. De zoon stierf op gewelddadige wijze. Echter, als 'god' kwam hij tot nieuw leven.

Moeder en kind hebben een belangrijke rol gespeeld op het hedendaagse kerstfeest. Zowel de datum van de viering van het kerstfeest, als vele van de gewoonten verbonden met dit feest op 25 december hebben dus helemaal [niets te maken met de geboorte van Jezus](#) daarover zijn [de meeste onderzoekers](#) het wel met elkaar eens. Kerstmis werd gevierd onder alle heidense volken op 24 en 25 december. Zelfs de oude Germanen vierden hun midwinterfeest rond 25 december. Zeker is dat het kerstfeest in de eerste periode van het christendom helemaal niet bestond. Pas in 335 werd het kerstfeest door Rome gechristianiseerd en vond het plaats op 25

december. Onder druk van keizer Constantijn de Grote werd 25 december steeds populairder. Pas in 354 besloot paus Liberius door middel van een decreet, dat op 25 december de geboorte van Jezus moest worden gevierd met een speciale kerst mis.

Ook de kerstboom met cadeaus en allerlei versieringen, was al meer dan duizend jaar v. Chr. in gebruik bij heidense godsdiensten. Bij de altaren van Astarte werden bij voorkeur sparachtige bomen geplant. Tijdens offerfeesten werden deze bomen versierd met bijvoorbeeld zilver en goud. Ook werden in het oude Babylon afbeeldingen van zon, maan en sterren gebruikt. Dit ter ere van de zonnegod (Nimrod). In landen waar geen sparren te vinden waren, werden palmbomen gebruikt. Ook werden takken en kransen als bescherming tegen boze geesten aan de muren van huizen gehangen. Voor zover bekend heeft het tot de 17^e eeuw geduurd voor de dennenboom algemeen als kerstritueel werd ingevoerd.

De geboortedatum van Jezus is niet bekend, de datum 25 december steunt in ieder geval niet op Bijbelse of historische bronnen. Er is al heel lang gespeculeerd over de werkelijke geboortedag van Jezus, maar velen geloven dat Zijn geboorte rond of tijdens het Loofhuttenfeest moet hebben plaatsgevonden. Het was nacht toen de herders buiten in het veld verbleven en de engelen aan hen verschenen om hun de geboorte van Jezus aan te kondigen. (Lukas 2:8-14). Het is bekend dat de herders vanaf oktober 's nachts niet meer in het veld verbleven vanwege de kou en de regenbuien. Ze gingen niet eerder weer naar buiten vóór het einde van het regenseizoen.

Diverse onderzoekers verschillen nogal van mening bij het bepalen van het jaar van Jezus' geboorte. Sommigen zijn tot de conclusie gekomen dat de geboorte in het jaar 6 of 7 voor het begin van onze jaartelling moet hebben plaatsgevonden.. [Matthéüs](#) stelt dat Jezus werd geboren toen [Herodus I](#) de Grote nog leefde en de dood beval van alle kinderen onder de twee jaar (Matt. 2:16). Herodus stierf in het jaar 4 v. Chr.

Pérgamum werd de Romeinse hoofdstad van geheel Asia en kreeg de allure zoals de wereldsteden van vandaag. Met staatssteun kregen de kerken mooie gebouwen, die versiert werden met altaren van wit marmer en beelden van gestorven heiligen. Hoewel Constantijn zich tot het christendom had bekeerd, bleef hij ook trouw aan het gedachtegoed van de [god Mithras](#). Dit bleek onder andere uit zijn bijnaam 'de oude Pagan wolf'. Mithras is de Romeinse naam voor de god Mitra zoals hij door de Perzen werd genoemd.

Keizer Constantijn was een groot voorstander van het bijeenbrengen van alle groeperingen met de bedoeling hun geschillen bij te leggen teneinde tot een gemeenschappelijk inzicht te komen. Dat principe is niet bij Constantijn geëindigd, maar is op dit moment weer springlevend in de gedaante van de "[Wereldraad van Kerken](#)".

Straks als de antichrist regeert zal hij alle religies en religieuze stromingen samenbundelen tot één grote wereldreligie. Er worden de laatste tijd al bij herhaling kerkdiensten gehouden waarbij vertegenwoordigers van de islam, het boeddhisme en andere heidense religies betrokken zijn. De aanwezigen bidden tot één god, met uitschakeling van Jezus. De "Wereldkerk" die straks uit al dit soort activiteiten ontstaat, heeft niets meer van doen met de ware Gemeente van Jezus Christus. De wereldkerk zal niet alleen de politiek van de antichrist en zijn assistent onderschrijven maar ze zullen ook zorgen dat de wereldbevolking hen zonder gewetensbezwaren trouw en aanbidding zal geven. Volgens de Wereldraad van Kerken, die 347 'christelijke' kerken uit 120 landen verenigt, moet Israël stoppen met eenzijdige maatregelen die de controle over Jeruzalem en andere 'bezette gebieden' verstreken en een rechtmatige vrede tussen Israël en de Palestijnen in de weg staan. Jeruzalem moet een open stad worden, een stad van twee volkeren, en drie religies, zegt de Wereldraad.

Tallose kerkgenootschappen die miljoenen christenen vertegenwoordigen, voelen zich al thuis in de smeltkroes van de "[World Council of Churches](#)" (Wereldraad van Kerken). Daarnaast zijn er nog het "[Parliament of the World Religions](#)", het [Vaticaan](#), en nog een hele serie organisaties die bezig zijn, het samenvoegen van alle grote wereldreligies te promoten. Zo werd op 25 juni 1995 onder toezicht van de Verenigde Naties, de '[United Religions Organization](#)' (URO) opgericht. Volgens de San Francisco Chronicle (26-06-1995) werden er gebeden, psalmen en toverformules opgedragen aan een dozijn 'godheden'. Heidense priesters en heksen luisterden de zitting op. Van 23-27 juni 1997 vond de tweede conferentie plaats aan de Stanford Universiteit. Het doel van deze bijeenkomst was de samenwerking tussen de verschillende godsdiensten verder uit te werken en te komen tot een soort humanistische gebodenleer, ter vervanging van de Bijbelse Tien Geboden. Opvallend is dat alle genoemde organisaties zich als een kwaadaardige ziekte verspreiden. Volgens diverse Bijbelexegeten bestaat er een verbluffende overeenkomst tussen het streven naar een wereldkerk en de Bijbelse profetieën over de eindtijd waarin sprake is van de opkomst van het beest uit de zee en uit de aarde en het herstel van het Romeinse rijk.

Het lijkt allemaal zo mooi, de onderlinge toenadering tussen de verschillende religies, maar uiteindelijk zal het uitmonden in één werelds religieus systeem met volledige uitschakeling van de Here Jezus. Verschillende protestantse kerken hebben hun deuren geopend voor moslimdiensten en protestante predikanten, zeggen dat Koranteksten in de christelijke kerken gelezen zouden moeten worden. Moderne theologen wijzen de maagdelijke geboorte van Jezus af en loochenen daarmee ook Zijn Zoonchap Gods en Zijn opstanding. Vandaar dat moderne theologen zo'n goede verstandhouding met moslimgeestelijken hebben, want beiden zijn geïnspireerd door de *vader der leugen en zijn geest*. Veel christenen zien de islam als een andere variant van het christelijk geloof. Men heeft geen helder beeld van de god van de islam. De Amerikaanse Nationale Raad van Kerken is druk bezig toe te werken naar een

oecumenische eenheid, en nu doen de grootste Evangelische organisaties, die de meeste Amerikaanse evangelische christenen vertegenwoordigen, hetzelfde.

In november 2010, zijn Presbyteriaanse kerken verspreid over de Verenigde Staten een serie gesprekken begonnen om Moslims en Christenen dichter tot elkaar te brengen. Presbyteriaanse voorgangers beweren dat er een gemeenschappelijke relatie bestaat tussen de beide religies omdat ook de [Koran melding maakt van Jezus](#). De naam die ze voor deze samenwerking bedacht hebben is: "Chrislam". Ze beweren dat men zowel een volgeling van de Here Jezus kan zijn zonder noodzakelijk aan het geloof vast te houden dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, die stierf voor onze zonden als gift voor eeuwig leven.

De Chrislam beweging beroept zich onder meer op de uitspraken van de voormalige Amerikaanse president George W. Bush dat Christenen, Joden, en Moslims allemaal dezelfde God aanbidden. Ook verwijzen ze naar [Rick Warren's gebed](#) tijdens de inauguratie van Barack Hoessein Obama in januari 2009, waarin deze de naam Isa ([de moslim Jezus](#)) aanhaalde. De door Warren aangehaalde Isa in de Koran is echter niet dezelfde als de Zoon van God in de Bijbel. Deze Isa wordt in de Koran genoemd als een belangrijk profeet en boodschapper maar niet als de Zoon van God, niet gekruisigd en ook niet opgestaan uit de dood. Deze Isa is dus een andere dan de Here Jezus uit de Bijbel.

De Wereld Raad van Kerken heeft alles weg van de valse kerk die pretendeert de ware bruid van Christus te zijn maar die in werkelijkheid overspelig verbonden is met de wereld. En zo gaat de kerk van het einde, op weg om zich te verenigen [met de andere godsdiensten van de wereld](#). De kerk van de eindtijd is een kerk zonder Jezus, die uiteindelijk zal samengaan met de antichristelijke machten. De Here Jezus heeft de mens van tevoren gewaarschuwd dat er een tijd zal komen waarin allerlei duistere religies en occulte mediums de aarde zullen overspoelen. Satan werkt alsof hij god is en wekt de indruk een prachtige wereldeenheid van vrede en voorspoed te stichten.

Christenen die zich onder bescherming van de wereld plaatsen, bevinden zich uiteindelijk op het terrein waar de duivel zijn macht uitoefent. Dat gebeurde niet alleen in de tijd van Constantijn, maar ook in onze tijd hebben vele kerken zich met de wereld verbonden zoals het pauselijke, vals christelijke Rome. Het Romeinse Rijk ging tenonder maar [Constantijn](#), zorgde er voor dat Rome kon doorregeren in de vorm van de Rooms-katholieke Kerk. Constantijn maakte van de kerk een staatsgodsdienst, waardoor de kerk zich vestigde in de wereld en waardoor het 'Christelijk' geloof zich vermengde met allerlei heidense rituelen. De Rooms-katholieke Kerk, die als de grote hoer de Babylonische religie, de oude heidense religies vermengde met het zogenaamde 'Christendom'. Rome deed er alles aan om het Woord van God bij de mensen weg te halen, uit de geschiedenis te laten verdwijnen.

Toen de Rooms-katholieke kerk een staatskerk werd, ontplooidde ze een grote eigen politieke macht en verbond zich vervolgens met de wereldleiders. De kerken werden een soort paleizen.

Klik [hier](#) voor "De brief aan de gemeente te Thyatira"